

Algúns poemas de
Sjóarinn með morgunhestana undir kjólnum
en tradución galega do autor

Edición bilingüe islandés-galego

Elías Knörr / Elías Portela

Forma de citación recomendada*

KNÖRR, ELÍAS / ELÍAS PORTELA (2011). *Algúns poemas de Sjóarinn með morgunhestana undir kjólnum en tradución galega do autor. Edición bilingüe islandés-galego*. Edición especial para *poesiagalega.org*. *Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura*.
<<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1067>>.

* Edición dispoñíbel desde o 22 de xullo de 2011 por cesión do autor.
O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores/as e editores/as.

Sjóarinn
með morgunhestana undir
kjólnum

Elias Knörr

Tvær húsmæður dansa á snúru
og elskast í loftfimleikum

Önnur er silkifiðrildi
og hin er bómullarblóm

Undir áhrifum hreingerninga
yrkja þær ljóð á þvottinn

Dúas amas de casa
bailan sobre a cordela
dun tendal
e fan o amor con funambulismos

Unha é bolboreta de seda
e a outra é flor de algodón

Baixo os efectos da limpeza
escriben poemas na colada

Barnið blómstrar
og ég breytist

Ég vakna með sjóarasál
og vögguvísa rær í brjóstinu

Það vorar með stormblómum
Það vorar með liljukveini

O bebé florece
e eu transformome

Esperto con alma de mariñeiro
e unha nana rema no meu peito

Ábrese a primavera con flores de tempestade
Ábrese a primavera con chorar de lirio

Ég bauð líffræðingnum í bakgarðinn minn
hann dáðist að sérhverri ljósaperu þar
og tók að dansa eins og gestafiðrildi

þér eruð naktar
ég sé hvernig leyndarmál yðar ljóma
einsog fullnægingar
sagði hann

þér eruð fullir sagði ég

samt ekki blindur
sagði hann

og hélt áfram að rannsaka mig

Invitei ó biólogo ó meu xardín de atrás
Alí estivo admirando cada unha das miñas lámpadas
e púxose a bailar como unha avelaiña

Estades espida
vexo como os vosos segredos alumean
como orgasmos
dixo el

Estades peneque dixen eu

Mais non cego
dixo el

e continuou investigándome

Þá
fann ég kjólinn minn aftur og faldi
morgunhestana undir honum

Svona
gat ég loksins komið
með leynigeisla mína
inn í höllina
og dansað

En hinar stúlkurnar störfðu á mig
og greindu heitt holdið
Þær vissu að ég myndi blossa
upp
bráðum
... og biðu
Þær biðu...

Entón
atopei de novo o meu vestido e escondín
os cabalos matutinos baixo a faldra
Así
puiden entrar finalmente
coas miñas raiolas secretas
no palacio
e bailar

Mais as outras rapazas fitaban pra min
recoñecendo a carne quente
Elas sabían que eu había arder
axiña
en lapas
... e agardaban
Simplemente agardaban...

Presturinn
hann var einsog n aturfi rildi
keypti fullan m ana til a 
kortleggja myrkri 

O sacerdote
ese era como unha avela na
mercou unha l ua chea pra
cartografar a escuridade

Nei, þegar ég vakna mun ég ekki tendrast og verða dæmigerð klausturnunna hangandi í loftinu eins og skraut-legasti lampi. Nei, ég ætla að verða heimsendasjóari og flakka um höfin og sjávartóftir og rústir og saltar leifar, þangað til ég finn mér róandi spegilmynd. Þangað til ég get sofnað aftur.

Non, cando esperte non me vou acender e converterme nunha típica monxa de claustro, colgada do teito como a lámpada máis ornamental. Non, eu vou converterme en mariñeiro da fin do mundo e vagar polos océanos e as ruínas do mar e os restos e os vestixios salgados, ata que atope un reflexo tranquilizador. Ata que poida durmir de novo.

Snemma vakna blóðdropar í speglinum
Ótal slösuð augu berast inn á heimilið

En búum til blóm úr morgninum

Sannleikurinn er
 rógborið rými
hann má skreyta með frjósemi og stjörnum
hann má lækna
 með glitrandi blómum

Undir morgun

vaknar stúlkan í vöndarhúsi
og blæðir sig blinda
Hún á heima í spegilmyndum

En búum til þögn úr morgninum
 klæðum bergmálið í spennitreyju

As pingas de sangue espertan moi cedo no espello
Moreas de ollos feridos amencen no fogar

Mais fagamos flores coa mañá

A verdade é
un espacio difamado
pódese adornar con fertilidade e estrelas
pódese curar
con flores escintilantes

Unha mañá
a rapaza
esperta no labirinto da súa casa
e sangra
ata ficar cega
Agora o seu fogar está nos reflexos

Mais fagamos silencio coa mañá
vistamos o eco cunha camisa de forza

Bjöllur plægja tímana í loftinu
á meðan vonlausir munkar
sleikja svörtu mjólkina í handritunum

Bænir ryðja himininn
á meðan hálsinn teygist
hátt
og verður klukkuturn

As campás aran as horas no ar
mentres os monxes desesperanzados
lamben o leite negro dos manuscritos

As pregarías desbrozan o ceo
mentres o meu pescozo estira
nas alturas
converténdose en campanario

Stormurinn bíður átekta

Valkyrjan

sem selur ringulblóm á horninu
og heldur fast í rauðan flugdreka
hún
er dansmey í hefndarbúningi

Sá sem stelur af henni nelliku
verður sleginn af vindinum

A tormenta espera en alerta

Esa valkyrja

que vende flores da confusión na esquina
que terma con forza dun papaventos vermello
esa
é unha bailarina con uniforme de vinganza

Aquel que lle roubar un caravel
será executado polo vento

Sjónarröndin er snúra

Þar
á skáldið að láta þvottinn sinn
þorna

O horizonte é unha cordela

Alí
o poeta ten que deixar a súa roupa
a secar

Sjónarröndin er fiskilína

Þar

á skáldið að láta tungu sína

bíta á agnið

O horizonte é un palangre

Alí

o poeta ten que deixar que a súa lingua

morda o cebo

Sjónarröndin er snúra

Þar
á skáldið að láta líffæri sín
reykjast

O horizonte é unha cordela

Alí
o poeta ten que deixar os seus órganos
pra seren afumados

Sólarmold
 í nærbuxunum
af rennandi logum blaut
Þvílík blíða
 þegar þú fossar að morgni!

Sólarblóm
 á húðinni
af brennandi ilmi vot
Þvílík blíða
 þegar þið rjúkið að morgni!

Terra solar
 nas bragas
mollada de corredeiras chamas
Que tenrura de tempo
 cando te vertes na mañá!

Flores solares
 na pel
húmidas de lapas arrecendentes
Que tenrura de tempo
 cando vos evaporades na mañá!

Í hverju blómi
í hverri jarðarför
slá
eftirvæntingartrommur

Gamlar leiðir í kringum hjartað
skjóta rótum undir moldinni

En blómin mín eru brennandi dúfur
svo litlar og svo ungar
að þær bráðna einsog marglitað blóð
hverfa einsog kjölfar regnbogans
burt frá öskunni

En cada flor
en cada enterro
redobran
tambores da desesperación

Camiños antergos que rodean o corazón
botan raíces baixo a terra

Mais as miñas flores son pombas ardendo
tan pequenas e tan noviñas
que se derreten coma sangue policromado
esvaecen coma o ronsel do arco da vella
lonxe das cinzas

Það var heimsendir í nótt
Undir morgun
vaknaði ég með rekavið
í öðru auga

Esta noite foi a fin do mundo
Pola mañá
espertei con madeira
varada no ollo dereito

Ljónin langar í sirkus
í blæðandi drauma
Kæri Keisari
morituri te salutant
Lýðræðið skal borga
geðsjúkrahús fyrir fjallkonur

Os leóns queren circo
queren soños que sangren
Caro César
morituri te salutant
A Democracia pagará
un psiquiátrico para as Damas da Montaña¹

¹ N. do A. “Dama da Montaña”: tradución literal de “fjallkona”, figura mitolóxica e personificación da nación.

Ljóðin gufuðu tignarlega upp
Trén eru orðin skuggalegir krossar
Aðeins sólsetursbörn geta skynjað

ilmandi
mandarínustjörnur

Os poemas evaporáronse con honra
As árbores convertéronse en cruces sombrías
Só os nenos do ocaso poden percibir

arrecendentes
as estrelas de mandarina

Í nótt byrja hamskipti stjarnanna

Glaumur á lofti
flækist í norðurljósum
Og yfir húspökum blasir við
skrúðganga
skærir líkamar
sem láta hengja hjarta sitt
á skýin

Ósnortnar raddir klæðast ástríðu
Allar stúlkur þrá
að taka þátt í næturhimninum

Esta noite comeza a metamorfose das estrelas

Algueirada no ar
enredándose coas auroras boreais
E sobre os tellados aparece
un desfile
corpos brillantes
que deixan colgar o seu corazón
nas nubes

Voces intactas vístense de paixón
Todas as raparigas desexan
participar no ceo nocturno

Þegar ég datt í dúnalogn
hitti ég bardagadömu
Hún var drottning með sjóaraaugu
og drottningarlegt bragð á skutli
Hún sá mig
og hóf hvalveiðar í kviði mínum
Hún fróaði mér með illviðri

Cando caín nunha calma branca
atopeime cunha dama das batallas
Era unha raíña con ollos de mariñeiro
e unha destreza señorial co arpón
Viume
e comezou a pescar baleas no meu ventre
Masturboume con tempestades